

**Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Σεβ. Μητροπολίτου
Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
πρός τούς εύσεβεῖς Χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως**

Αγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τότε πού ὁ Χριστός γεννήθηκε σ' αὐτόν τόν κόσμο, ὁ κόσμος ἦταν βυθισμένος σέ πλήρη σύγχυση, θλίψη καί ἀπογοήτευση. Οἱ προβληματισμοί καί οἱ ἀγωνίες τῶν ἀνθρώπων ἦταν ἀνάλογοι μέ τούς σημερινούς. Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν χάσει τήν πίστη τους στά εἶδωλα, τίς ψεύτικες θεότητες καί στίς μάταιες ἀναζητήσεις τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας, ὅπως σήμερα ἔχουν πλέον διαψευσθεῖ οἱ μέχρι πρό ὀλίγων δεκαετιῶν δελεαστικές ἰδεολογίες.

Δέν ὑπῆρχαν ἀσφαλῆ θεμέλια γιά νά βασισθεῖ ἡ συλλογική καί προσωπική ζωή τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ πολυάθλος Ἅγιος καί βιβλικός ἥρωας Ἰώβ, πολλούς αἰῶνες πρὶν ἀπό τόν Χριστό περιγράφει τήν ἀδιέξοδη τραγωδία τοῦ ἀρχαίου κόσμου:

«Οἱ ἡμέρες μου πέρασαν μέσα σέ κρότους, ναυάγησαν τά σχέδιά μου καί οἱ ἐπιθυμίες τῆς καρδιάς μου. Ἐάν ὑπομείνω ὁ ἄδης θά γίνει ἡ μόνιμη κατοικία μου καί τό κρεβάτι μου ἔχει στρωθεῖ μέσα στο σκοτάδι. Τόν θάνατο ἀποκαλῶ πατέρα μου καί μητέρα μου καί ἀδελφή τή σαπίλα. Ποῦ, λοιπόν, εἶναι ἡ ἐλπίδα μου;»

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας μποροῦν νά ἀναφωνήσουν μαζί μέ τόν βασανισμένο Ἰώβ τό ἴδιο ἀκριβῶς πράγμα: *«ἡ ἐλπίδα μου σ' αὐτόν τόν κόσμο ἔχει σβῆσει».*

Ὁ Ἰώβ ἀποτελεῖ εἰκόνα καί προτύπωση μυριάδων ἀνθρώπων, ἴσως καί συλλογικά ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας. Ἐχει χάσει τά πάντα, οἰκογένεια, περιουσία, υἰεία, κοινωνικούς δεσμούς, ὅλοι καί ὅλα τόν ἔχουν ἐγκαταλείψει.

Ἡ γυναίκα του πού ἐκπροσωπεῖ τήν ἀνθρώπινη λογική τοῦ πρότεινε ἐκεῖ πού ἔφθασε νά βλασφημῆσει τό Θεό, καί νά πεθάνει. Ὁ Ἰώβ, ὅμως, παρέμεινε σταθερός στήν πίστη του καί δέν ξεστόμισε λόγο ἀνάρμοστο γιά τό Θεό, μά στάθηκε ἐνώπιον του ὄχι σάν περιδεῆς οὐτιδανός σκλάβος, ἀλλά μέ τήν ἀξιοπρέπεια πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ζητᾶ ἀπό τό Θεό μιά ἀπάντηση χωρίς τήν ὁποία δέν θά μπορούσε νά ζήσει.

Στό διάλογο μέ τό Θεό γιά τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς, τήν ἀνθρώπινη σοφία καί τήν ἀνεξιχνίαστη θεία δικαιοσύνη ὁ Ἰώβ, ἐνσαρκώνοντας ὅλους τούς ἀπελπισμένους ἐκράυγασε:

«Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος πού θά σταθεῖ ἀνάμεσα σέ μένα καί τόν κριτή μου καί θά θέσει τό χέρι του ἐπάνω στόν ὦμο μου καί ἐπάνω στόν ὦμο του;».

Στό ἐρώτημα αὐτό μπορεῖ νά ἀποδοθεῖ ἡ ἀκόλουθη ἐρμηνεία:

«Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος πού εἶναι σέ θέση χωρίς νά ντροπιαστεῖ νά βάλει τό χέρι του ἐπάνω σέ μένα, τόν καταφρονημένο ἀπό τό Θεό καί τούς ἀνθρώπους, καί συγχρόνως νά τολμᾷ ν' ἀπλώσει τό χέρι του στόν ὦμο τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί νά μᾶς ἐνώσει, νά μᾶς συμφιλώσκει καί νά δώσει λύση στό ἄλυτο πρόβλημα;»

Προέβλεπε, δηλαδή, ότι αυτό θά ἦταν ἐφικτό μόνο γιά κάποιον πού θά ἦταν ὁμοιος καί τῶν δύο, συγχρόνως καί Θεός καί ἄνθρωπος.

Πέρασαν αἰῶνες καί ἡ προσδοκία τοῦ Ἰώβ, ἡ ἐπίδα κάθε διαψευσμένου ἀνθρώπου, τελικά ἐκπληρώθηκε.

Ὁ τέλειος Θεός, ἔγινε καί τέλειος ἄνθρωπος, ἔτσι πού νά μπορεῖ νά ἀπλώσει τό χέρι καί πρὸς τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο καί νά τούς συνενώσει μέσα στό ἴδιο τό πρόσωπό Του, ἐπιτυχάνοντας τήν συνδιαλλαγή.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μόνος πού μπορεῖ νά μᾶς προσφέρει στό Θεό καί νά μᾶς ἐνώσει σάν φίλους του καί οἰκείους. Ἐκείνη τήν εὐλογημένη βραδιά τῶν Χριστουγέννων ὁ ἀπρόσιτος Θεός ἔγινε προσιτός ἄνθρωπος, εἰσῆλθε στόν κόσμο μας καί τήν ἱστορία μας ἐνδεδυμένος τήν ἀνθρώπινη φύση μέσω τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἔτσι δέν περιπλανιόμαστε σέ ἀπόμακρους μεταφυσικούς οὐρανοῦς, δέν προσπαθοῦμε νά βροῦμε τό Θεό σέ ὑπερουράνια ὕψη, οὔτε μάταια ἐπιχειροῦμε νά τόν φθάσουμε ὅπως μέ τό ἐγχείρημα τοῦ πύργου τῆς Βαβέλ. Τώρα πλέον γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι μαζί μας, «ὁ Ἐμμανουήλ» βρίσκεται πλέον ἀνάμεσά μας καί ἡ μακραίωνη ἀναζήτηση ἔχει τελειώσει χάρη στήν Ἀγάπη Του.

Σήμερα μέσα στόν λειτουργικό χρόνο καί τή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας βιώνουμε καί πάλι τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καί ὕστερα ἀπό τόσους αἰῶνες εὐαγγελισμοῦ καί Χριστιανικοῦ κηρύγματος, εἴμαστε ὅσο συγχυσμένοι ἦταν καί οἱ ἄνθρωποι πρὶν τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶχαν χάσει τήν πίστη σ' αὐτά πού εἶχαν θεοποιήσει καί λατρέψει καί δέν ἤξεραν τί ἄλλο νά ἀναζητήσουν καί ποῦ νά στραφοῦν.

Ἐμεῖς δέν χρειάζεται νά ἀναζητήσουμε κάτι ἄλλο. Μόνον ὁ ἀληθινός Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος, ἓνας ἀπό ἐμᾶς, κοντινός φιλικός καί ἀγαπητός μας, μπορεῖ νά διαλύσει τή σύγχυση καί νά διώξει τή ζάλη, τήν ἀπόγνωση καί τήν ἀβεβαιότητα τῆς σημερινῆς ἀνθρώπινης κατάστασης.

Ἄς τόν πλησιάσουμε, λοιπόν, μέ ἐμπιστοσύνη καί ἀγάπη, ἀφοῦ πρῶτος Ἐκεῖνος μᾶς ἐμπιστεύθηκε καί μᾶς ἀγάπησε.

Ἄς τόν πλησιάσουμε μέ τήν ἐπίγνωση ὅτι δέν ἔμεινε ἀπόμακρος καί ἀποξενωμένος, ἄσχετος μέ τά προβλήματα καί τά ἐπίγεια βάσανα, ἀλλά βρίσκεται δίπλα μας, μαζί μας στήν σκληρή μας καθημερινότητα.

Ὁ Χριστός εἰσχώρησε στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, ἀναδέχθηκε ὅλο τό βάρος τῆς ἀστοχίας μας, ὅλο τόν πόνο καί τό θάνατο καί τά νίκησε.

Ποῦ ἄλλοῦ, λοιπόν, θά στραφοῦμε;

Ἐκεῖνος εἶναι ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή!

«Εὐφραίνεσθε δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη Χριστοῦ γεννηθέντος».

Ἐγκάρδια εὐχομαι σέ ὅλους σας χρόνια πολλά εὐλογημένα καί εὐφρόσυνα, τό νέον ἔτος 2023 νά τό διέλθουμε ἐν ὑγείᾳ καλλιεργώντας πρὸς κάθε κατεύθυνση τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη, ἐνότητα καί συνεργασία γιά τό κοινό καλό.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο Θουβα Λεβαδείας κ' Αιγλίδος Γεωργίου

† Ο ΘΗΒΩΝ, ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΛΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ